

19 Μαρτίου, 1996

[ΠΙΚΗΣ, Π., ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ/στές]

ΒΑΣΟΣ ΚΟΝΝΑΡΗ,

Εφεσείων,

v.

ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΚΥΡΙΑΚΟΥ,

Εφεσίβλητου.

(Πολιτική Έφεση Αρ. 8551)

Μαρτυρία — Πραγματική μαρτυρία — Σημασία πραγματικής μαρτυρίας στη διαμόρφωση των ευρημάτων του Δικαστηρίου — Ουδέτερη πραγματική μαρτυρία, δεν μπορεί να βοηθήσει ουσιωδώς στην αξιολόγηση της μαρτυρίας για τα γεγονότα που περιστοιχίζουν ατύχημα.

5

Το πρωτόδικο Δικαστήριο, δέχτηκε τη μαρτυρία του εφεσίβλητου - ενάγοντα και απέρριψε εκείνη του εφεσείοντα - εναγόμενου ως προς τις περιστάσεις αυτοκινητικού ατυχήματος και του επεδίκασε ΑΚ 148, ως αποζημιώσεις. Ήταν εύρημα του Δικαστηρίου, ότι ενώ ο εφεσίβλητος-ενάγων είχε ακινητοποιήσει το αυτοκίνητό του, χωρίς να δίδει σήμα ως προς την πρόθεσή του να στρίψει, πίσω από άλλα δύο αυτοκίνητα που έστριψαν δεξιά, ο εφεσείων-εναγόμενος τον προσπέρασε με το δικό του αυτοκίνητο από αριστερά, με αποτέλεσμα να συγκρουστεί στο μπροστινό αριστερό μέρος του αυτοκινήτου του.

10

15

Ο δικηγόρος του εφεσείοντα - εναγόμενου εισηγήθηκε ότι τα ευρήματα του Δικαστηρίου ήταν αντινομικά προς την πραγματική μαρτυρία και κάλεσε το Εφετείο να τα ανατρέψει.

20

Αποφασίστηκε ότι:

(1) Η πραγματική μαρτυρία ήταν ουδέτερη ως προς τις συνθήκες του ατυχήματος, αφού κατέδειχνε την τελική θέση των αυτοκινήτων χωρίς να παρέχει στοιχεία αναφορικά με την κίνησή τους και τη σύγκρουση.

25

(2) Δεν υπήρχε μαρτυρία ότι το αυτοκίνητο του εφεσίβλητου - ενά-

γοντα μετακινήθηκε ώστε να προκληθεί η σύγκρουση, αλλά απλή εικασία από μέρους του εφεσείοντα-εναγόμενου και τούτο, σε συνδυασμό με την πραγματική μαρτυρία δε δικαιολογούσε επέμβαση στα ευρήματα του πρωτόδικου Δικαστηρίου.

5

Η έφεση απορρίφθηκε χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Ioannides v. Kyriacou (1988) 1 C.L.R. 639,

10

Haloumias v. Police (1970) 2 C.L.R. 154,

Messiou v. Eleftheriou (1982) 1 C.L.R. 486,

15

Adamis and Another v. Eracleous (1982) 1 C.L.R. 746,

Charalambous and Another v. Kaifas (1986) 1 C.L.R. 278,

Teklima Ltd v. A. P. Lanitis (1987) 1 C.L.R. 614,

20

Knell v. Αστυνομίας (1994) 2 Α.Α.Δ. 51,

Ευαγγέλου ν. Γιαννακού (1992) 1 Α.Α.Δ. 1243.

25

Έφεση.

Έφεση από τον εναγόμενο κατά της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού (Μ. Νικολάτος, Ε.Δ.) που δόθηκε στις 24 Ιουνίου 1991 (Αρ. Αγωγής 1770/89) με την οποία αποφασίστηκε ότι ο εφεσείων ήταν αποκλειστικά υπεύθυνος για τη σύγκρουση του αυτοκινήτου του με αυτοκίνητο το οποίο οδηγούσε ο εφεσίβλητος.

Χρ. Ιωάννου, για τον Εφεσείοντα.

35

Καμμιά εμφάνιση, για τον Εφεσίβλητο.

Cur. adv. vult.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Γ.Μ. Πικής, Π.

40

ΠΙΚΗΣ, Π.: Ο εφεσείων κρίθηκε αποκλειστικά υπεύθυνος για τη σύγκρουση του αυτοκινήτου του με το αυτοκίνητο που οδηγούσε ο

εφεσίβλητος και, επομένως, υπόλογος για την καταβολή της ζημιάς που υπέστη ο τελευταίος, £148,00, για την οποία εκδόθηκε απόφαση εναντίον του. Το δυστύχημα επεσυνέβη στην περιοχή του Ποταμιού Γερμασόγειας, στον παραλιακό δρόμο της Λεμεσού.

5

Η έφεση στρέφεται κατά των ευρημάτων του Δικαστηρίου και, τελικά, της ετυμηγορίας του ως προς την ευθύνη για το δυστύχημα.

Οι διάδικοι πρόβαλαν δι'ιστάμενες εκδοχές ως προς τις συνθήκες κάτω από τις οποίες έγινε η σύγκρουση. Το πρωτόδικο Δικαστήριο έκρινε τον εφεσίβλητο ως αξιόπιστο μάρτυρα και αποδέχτηκε "τη μαρτυρία του σαν αληθινή". Αντίθετη ήταν η εντύπωση του Δικαστηρίου για την αξιοπιστία του εφεσείοντα. Απέρριψε τη μαρτυρία του ως απαράδεκτη σε κάθε σημείο που ήταν αντίθετη με τη μαρτυρία του εφεσίβλητου.

15

Εκτός από τη μαρτυρία των δύο οδηγών, ενώπιον του Δικαστηρίου κατέθεσε και ο αστυνομικός ο οποίος διερεύννησε τις συνθήκες του δυστυχήματος. Η σκηνή σκιαγραφείται σε σχεδιάγραμμα που κατέθεσε, στο οποίο απεικονίζονται τα στοιχεία της πραγματικής μαρτυρίας.

20

Τα ευρήματα του Δικαστηρίου ως προς τα ουσιώδη γεγονότα προσδιορίζονται στο ακόλουθο απόσπασμα από την απόφασή του:-

25

“Στις 30/4/88 κατά τις 5-6 το απόγευμα ο Ενάγοντας οδηγοίσε το αυτοκίνητο του με αφ. εγγραφής MJ 308 στον παραλιακό δρόμο της Λεμεσού, με δυτική κατεύθυνση. Ο Ενάγοντας ακολουθούσε δύο άλλα αυτοκίνητα που σταμάτησαν μπροστά του, έδειξαν ότι θα έστριβαν δεξιά και έστριψαν δεξιά. Πίσω από τον Ενάγοντα, ακολουθούσε ο Εναγόμενος με το αυτοκίνητο UW 187. Ενώ το αυτοκίνητο του Ενάγοντα βρισκόταν σταματημένο αριστερότερα του κέντρου του δρόμου, χωρίς να δείχνει οποιαδήποτε πρόθεση να στρίψει οπουδήποτε, ο Εναγόμενος που είχε δει το αυτοκίνητο του Ενάγοντα ότι ήταν σταματημένο σχεδόν στο κέντρο του δρόμου, από απόσταση περίπου 30 ποδών, προσπάθησε να προσπεράσει το αυτοκίνητο του Ενάγοντα από τα αριστερά πέφτοντας στο χωμάτινο ‘παγκέτο’ του δρόμου. Στην προσπάθεια του Εναγόμενου να κινηθεί δεξιότερα και να ανεβεί ξανά στην άσφαλτο, ο Εναγόμενος χτύπησε με το πρισινό δεξιό μέρος του αυτοκινήτου του, στο μπροστινό αριστερό μέρος του αυτοκινήτου του Ενάγοντα. Η σύγκρουση έγινε σε σημείο που απέχει 6 πόδια από το νότιο άκρο της ασφάλτου και 19 πόδια από το βόρειο. Περιπλέον στο νότιο άκρο του δρόμου υπάρχει

40

χωμάτινο 'παγκέτο' πλάτους 6 ποδών. Ο Ενάγοντας δεν είχε δει τον Εναγόμενο πριν τη σύγκρουση.

Είναι θεμελιωμένο ότι η κάθε υπόθεση κρίνεται με κοινή λογική και με βάση τα δικά της γεγονότα. Στην παρούσα υπόθεση, το μόνο που μπορεί να καταλογιστεί στον Ενάγοντα είναι ότι δεν αντελήφθηκε τον Εναγόμενο πριν τη σύγκρουση. Όμως αυτό το γεγονός δεν φαίνεται να έχει οποιαδήποτε αιτιώδη συνάφεια με την πρόκληση του επίδικου δυστυχήματος ή των ζημιών που προέκυψαν." 5

Είναι η θέση του εφεσείοντα, όπως διατυπώθηκε από το δικηγόρο του, ότι τα ευρήματα του Δικαστηρίου είναι αντινομικά προς την πραγματική μαρτυρία, έτσι ώστε να παρέχεται βάσιμος λόγος για την ανατροπή τους. 10

Όπως έχει επανειλημμένα διαπιστωθεί, η πραγματική μαρτυρία μπορεί να αποτελέσει οδηγό για την κρίση της αξιοπιστίας και της ακρίβειας της μαρτυρίας που διαφωτίζει ως προς τις συνθήκες του δυστυχήματος. Η σημασία της πραγματικής μαρτυρίας για τη διαπίστωση των συνθηκών του οδικού δυστυχήματος εξηγείται σε μεγάλο αριθμό αποφάσεων - (βλ., μεταξύ άλλων, *Ioannides v. Kyriacou* (1988) 1 C.L.R. 639· *Georghios Prokopiou Haloumias v. The Police* (1970) 2 C.L.R. 154· *Meshiou v. Eleftheriou* (1982) 1 C.L.R. 486· *Adamis and Another v. Eracleous* (1982) 1 C.L.R. 746· *Charalambous and Another v. Kaifas* (1986) 1 C.L.R. 278· *Teklima Ltd. v. A.P. Lanitis* (1987) 1 C.L.R. 614· και *Derek Knell v. Της Αστυνομίας* (1994) 2 A.A.Δ 51. Είναι αυτονόητο ότι η σημασία της ποικίλλει ανάλογα με το βαθμό στον οποίο διαφωτίζει ως προς τα ουσιαστικά γεγονότα. Αν η πραγματική μαρτυρία είναι ουδέτερη ως προς τις συνθήκες του δυστυχήματος, δεν μπορεί, όπως επεσημάναμε στην *Ευαγγέλου ν. Γιαννακού* (1992) 1 A.A.Δ. 1243, να βοηθήσει ουσιαστικά στην αξιολόγηση της μαρτυρίας για τα γεγονότα που περιστοιχίζουν το δυστύχημα. 20 25 30

Είναι η θέση του εφεσείοντα ότι η πραγματική μαρτυρία στην προκειμένη περίπτωση τείνει να υποστηρίξει τον ισχυρισμό του ότι, ενώ προσπερνούσε το όχημα του εφεσείβλητου από τα αριστερά, το αυτοκίνητο του τελευταίου μετακινήθηκε προς την κατεύθυνσή του και ότι αυτό το γεγονός αποτέλεσε τη γενεσιουργό αιτία της σύγκρουσης. Τέτοια ένδειξη, πρέπει να σημειώσουμε, δεν παρέχεται από την πραγματική μαρτυρία. Άλλωστε, ούτε ο ίδιος ο εφεσείων δεν αντελήφθηκε πώς έγινε η σύγκρουση. Απλώς εικάζει, όπως κατέθεσε στο πρωτόδικο Δικαστήριο, ότι πρέπει να είχε μετακινήθει το αυτοκίνητο του εφεσείβλητου, αναλογιζόμενος ότι η πορεία του ιδί- 35 40

ου ήταν σταθερή και ότι υπήρχε χώρος για τη διέλευσή του από τα αριστερά του αυτοκινήτου του εφεσίβλητου.

5 Εκείνο το οποίο απεκάλυψε η πραγματική μαρτυρία είναι ότι η απόσταση μεταξύ του αυτοκινήτου του εφεσίβλητου και της άκρης της ασφάλτου, στο σημείο που ο εφεσείων επεχείρησε να προσπεράσει το ακινητοποιημένο όχημα του εφεσίβλητου, ήταν μικρή, ώστε να χρειάζεται μεγάλη προσοχή για τη διεύλευση χωρίς συνέπειες.

10 Η πραγματική μαρτυρία περιορίζεται στην αποκάλυψη της τελικής θέσης των δύο οχημάτων και του σημείου της σύγκρουσης, το οποίο τοποθετείται δίπλα και παράλληλα προς την τελική θέση του οχήματος του εφεσίβλητου.

15 Δε διαπιστώνεται κανένας λόγος που να δικαιολογεί επέμβαση με τα ευρήματα του Δικαστηρίου ή τα συμπεράσματα στα οποία κατέληξε.

Η έφεση απορρίπτεται.

20

Εφόσον ο εφεσίβλητος δεν εμφανίστηκε, δεν εκδίδεται διαταγή για έξοδα.

25

Η έφεση απορρίπτεται χωρίς διαταγή για έξοδα.